

Neobyčejné následování

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

*2 Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty, Bože.
4 Tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek, jenž minul, jako jedna noční hlídka.
12 Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.
13 Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými služebníky soucit,
14 nasyť nás svým milosrdenstvím hned ráno a po všechny své dny se budeme radovat a plesat.
(Žalm 90, 2/4/12-14)*

Píseň: 214

Modlitba:

Milostivý Bože! I dnes chválíme Tvoje jméno a vyvyšujeme ho nad každé jiné jméno na této zemi. Skláníme se před Tebou jako před jediným Pánem a Bohem, který nás miluje i navzdory všem našim nedostatkům. Děkujeme Ti za lásku, která je mocnější než smrt. Za tu lásku, kterou ses obětoval za nás a sám ji vynesl na dřevo kříže. Prosíme, Tě Pane v tento den, v tuto chvíli a na tomto místě, aby ses nás osobně dotkl a oslovil nás svým Slovem. Otvírej nám naše srdce, aby zrnko Tvého Slova, které tam chceš dnes zasít, aby rostlo a bylo požehnáním na Tvou slávu. Přiznáváme se k Tobě, Bože náš a prosíme o smilování nad našimi hříchy ve jménu Pána Ježíše Krista, prosíme. Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Marka, v 10 kapitole, od 17-31 verš.

*17 Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“
18 Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.
19 Prikázání znáš: Nezapomeneš, nezcižolíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!“
20 On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.“
21 Ježíš na něj s láskou pohledl a řekl: „Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“
22 On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.
23 Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“
24 Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: „Dítky, jak těžké je vejít do království Božího!
25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“
26 Ještě více se zhrozili a říkali si: „Kdo tedy může být spasen?“
27 Ježíš na ně pohledl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.“
28 Tu se Petr ozval: „Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“
29 Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium,
30 aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný.
31 Mnozí první budou poslední a poslední první.“ (Mk 10, 17-31)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 119

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše ve 14 kap., 25-33 verši.

25 Šly s ním veliké zástupy; obrátil se k nim a řekl:

26 „Kdo přichází ke mně a nedovede se zřítí svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, **nemůže být mým učedníkem.**

27 Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, **nemůže být mým učedníkem.**

28 Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed nesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby?

29 Jinak – až položí základ a nebude moci dokončit – vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí.

30 „To je ten člověk,“ řeknou, „který začal stavět, ale nemohl dokončit.“

31 Nebo má-li nějaký král táhnout do boje, aby se střetl s jiným králem, což nezasedne nejprve k poradě, zda se může s deseti tisíci postavit tomu, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci?

32 Nemůže-li, vyšle poselstvo, dokud je jeho protivník ještě daleko, a žádá o podmínky míru.

33 Tak ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, **nemůže být mým učedníkem. (Lk 14, 25-33)**

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu.

Ježíš je na cestě do Jeruzaléma a doprovázejí ho četné zástupy. A najednou - divný to Ježíšův přístup: místo aby pochválil davy, že ho následují, místo aby jim přislíbil hojnou odměnu, vyjadřuje nespokojenost. Klade jim jakoby podmínky. **Neobyčejné následování**, které se dotýká až do morku kosti, když je vezme vážně.

Nakládá tak další břemeno na tyto „snaživce“. Nedopustil se v tomto případě „*pastorační chyby*“ či přehmatu? Neměl se raději spokojit s jejich dobrou vůlí, že Ho následují? Vždyť ti lidé chtěli následovat Krista (a skutečně ho následovali), ale byli jen... na poloviční cestě. Udělali jen první počáteční krok: nechali se přitáhnout Ježíšovou osobou. Ale to bylo málo. Bylo třeba se **rozhodnout zcela**, aby toto následování neskončilo fiaskem a výsměchem.

První se týká naší lásky, neboli chcete-li našich lásek. Boží láska k nám je absolutní a proto i Bůh žádá absolutní odpověď. Každá jiná láska – lidská je relativní jinak se stane modlářstvím a zkalme milujícího a zničí milovaného. Proto je tak důležité, abychom v lásce dali první místo Bohu, pak budou všechny lásky srovnány, tak jak mají být. Kdo vstoupí do absolutnosti Boží lásky, pro toho se stane Bůh otcem i matkou, ženou, bratrem i sestrou. Vlastně celým jeho bohatstvím.

Kristův učedník je ten, který je uchvácen Kristem a přijma svůj život jako poslání. Zřiká se svých představ a přijma všechny těžkosti z následování Krista. A to je ten náš kříž, který je životným stylem Ježíšova učedníka. Stává se nástrojem smrti starého člověka a zrozením nového.

K tomu všemu se ten učedník má zřítí všeho, co člověk má. Proto ta dvě podobnosti o králi a staviteli věže. Ježíš nás vede k zamyšlení, že to co od nás chce Bůh je nad naše síly. Nikdo z nás nemá na to, aby dostavěl věž, kterou má stavět. Nikdo z nás sám za sebe nezvítězí v boji, který má vést.

Proto Ježíš říká, že se máme zřítí všeho, i těch představ a následovat Krista z vlastní síly. **Nemáme na dokončení stavby, ani na vítězství v boji.**

Tak jako tito dva se museli připravit k dokončení díla, i Kristovi následovníci se musí „*uschopnit*“. A tímto uschopněním je „*osvobození*“ ode všech pout (rodinných, majetkových a egocentrických), které brání člověku při chůzi: jsou mu spíš břemenem, kamínkem v botě, který tlačí a znemožňuje pohodlně kráčet.

Křesťanský život není nějaký hrdinský čin, který se vykoná v jednom okamžiku. Není to zvedání činek. I Kristův učedník má v botě kamínky, kterých se sám nedokáže zbavit. To všechno je břemeno, které je potřeba nést. A vyžaduje to trpělivost a odolnost vůči každodenní šedi.

Ježíš vstupuje do Jeruzaléma, aby vzal na sebe naše břemeno, náš kříž. On kráčí před námi a předchází nás, nesnažme se ho předběhnout. **Kristova výzva není dalším břemenem**, ale oproštěním od břemen. Ježíš nás volá ke svobodě. Zároveň jeho výzva je i praktickou radou: bez takového plného rozhodnutí, zahrnujícího všechny lidské vztahy a rozměry života, skončí prvopočáteční „*dobrá vůle*“ neúspěchem, nezdarem. Ona dobrá vůle je jen začátkem, polovinou následování Krista. A dělat věci jen polovičatě nevede k

cíli. Tak jako je nesmyslné začít školu a nedokončit ji, jako je nesmyslné začít stavět dům a nedokončit ho, podobně je nerozumné a pošetilé následovat Krista ... **a nedotáhnout to do konce, do všech důsledků.**

A tak jakoby Ježíš z toho dnešního příběhu nám vzkazoval: Když jdete za mnou, nemusíte se, vy moji učedníci, tuze trápit otázkou, jestli na to máte. Vždyť to pak není vaše cesta, na kterou jste se vydali, ale je to cesta, po které jsem šel před vámi. Není to jenom temná cesta ve tmě, ale smí vám na ní zářit světlo evangelia.

A tak smíme jít svobodně touto cestou. O nic nepřijdeme. Hledejte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno. Nebojme se pustit do služby, obětovat čas a síly lidem nemocným a potřebným, nevynechejme příležitost, abychom hledali pokoj a smíření. Vždyť jdeme po cestě, kterou šel Ježíš před námi. Vždyť je to cesta, která přivedla Ježíše ke vzkříšení. Cesta, po které přichází Boží království.

Už nemusíme pracně kalkulovat, která cesta je nejmoudřejší a která se asi vyplatí. Protože když jsme objevili Krista jako drahocennou perlu, bylo by takřka nemožné nedat za něj všechno. **Amen.**

Píseň: 694

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Všemohoucí Bože, ty znáš všechny touhy našeho srdce i to, jak se projevují v našich slovech a činech. Víš, co nám chybí i čeho je při nás až moc. Tolikrát jsme už slyšeli tvé slovo, a přece je to na nás tak málo poznat. A tak tě prosíme, skloň se k nám svou milostí. Věříme, že oběť tvého Syna k tobě můžeme přicházet s prosbou o odpuštění. Prosíme, daruj nám nový začátek. Amen.

A my dřív, než budeme přistupovat ke stolu Páně, odpovězme každý sám za sebe, před Bohem, na tyto otázky:

1. Vyznáváš, že jsi hříšný člověk a že nejsi před Boží tváří o nic lepší než druzí lidé?
Jestliže tomu tak je odpověz: **VYZNÁVAM.**
2. Věříš, že Ježíš Kristus, Syn Boží položil svůj život v oběti za tebe, abys ty mohl žít?
Jestliže tomu tak je odpověz: **VĚŘÍM.**
3. Odpouštíš všem, kdo se proti tobě provinili, nebo ti, jakkoliv ublížili?
Jestliže tomu tak je odpověz: **ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.**

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

Všemohoucí Bůh, který odpouští všem kajícím hříšníkům, vás obdaruj svou milostí, odpusť vám všechny vaše hříchy a zbav je moci nad vámi. Upevni, utvrď a posilni vás ve všem dobrém a zachovej vás k věčnému životu. Amen.

B. Pozdrav pokoje: „Podejte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění“.

C. Apoštolské vyznání víry: Věřím v Boha Otce...

Slova ustanovení:

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. (1 K 11, 23-26)

Epikléze (modlitba):

Pane, zhřešili jsme proti Tobě myšlením, slovy i skutky. Proto k Tobě voláme a prosíme o odpuštění. Prosíme, ujmi se nás, přes všechno zlé, co je v nás. Zde stojíme před Tebou a prosíme o milost a slitování. Skloň se k nám a dej nám pocítit Tvoji přítomnost a blízkost. Prosíme v méně Tvého syna Ježíše Krista. Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť vše je připraveno. Okuste a vizte, jak dobrý jest Pán.

Píseň během vysluhování – 635/607

- *Vezměte a jzte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

A) *Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá. (Ef 5, 1-2) „Jděte v pokoji“*

Děková modlitba:

Tobě, vzkříšený Pane, vzdáváme díky se všemi, kteří dnes po celém světě vzývají tvé svaté jméno. Děkujeme za ty, kteří s námi chodívali ke stolu Páně a jsou nyní v pokoji u tebe. Dej, ať tvé království přichází do tohoto světa, ať v této naději žijeme i své všední dny. Vždyť jsi nás u svého stolu posílil na cestu. Tobě buď sláva navěky. Amen.

Píseň: S 79

Ohlášky:**Přímluvná modlitba:**

Milosrdný Otče, prosíme tě za celou tvou církev. Naplň ji pravdou a pokojem. Očisti ji, kde je poskvrněna. Uchraň ji omylu. Vzpřim ji, kde ji tiskne malá víra. Obdaruj ji, kde trpí nedostatkem. Posiluj ji a utvrzuj tam, kde je na tvé cestě. Dej jí co, jí schází. Zahoj trhliny, kde je rozdělená a rozptýlená. Bože, ty jsi zdroj dokonalého pokoje. Prosíme tě za mír pro celý svět, pro všechny národy a pro celé lidstvo. Dej nám sílu překonávat zlo dobrem, odpouštět a šířit pokoj, abychom se směli nazývat tvými dětmi a svět aby se proměnil ve tvé království míru a pokoje. A společně ještě voláme...

Otče náš....**Posláni:**

3 Vždyť i my jsme byli kdysi nerozumní, neposlušní, zbloudilí, byli jsme otroky všelijakých vášní a rozkoší, žili jsme ve zlobě a závisti, byli jsme hodni opovržení a navzájem jsme se nenáviděli.

4 Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha:

5 On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; (Tít 3, 3-5)

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen. (Nu 6,24-26)

Píseň: 489